

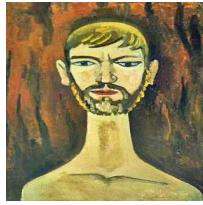
І. М. Блюміна

Єржиковський Олег Сергійович

ЄРЖИКОВСЬКИЙ Олег Сергійович (26. 03. 1939, Київ) – живописець. Син [С. Єржиковського](#) та [Н. Котек](#). Член НСХУ (1971). 1-е м. за конкурс. проект «Монумент революції» у Києві (1966, співавт.). Закін. Київський художній інститут (1963; викл. [В. Костецький](#), [Г. Меліхов](#), [К. Трохименко](#), [І. Штільман](#)). Учасник мистецьких виставок від 1964. Персон. – у Києві (2007). Працював у Києві: 1963–69 – монументалістом у зонал. НДІ експерим. проектування; 1969–91 – у майстерні живописно-скульптур. комбінату; водночас 1974–76 – на студії «Діафільм» «Укркінохроніки»; 1992–99 – гол. художником фірми «Сапфір». На творчій роботі. Основні галузі – монум. та станк. живопис у реаліст. манері. У серії панно «Історія розвитку науки» (Нац. тех. університет України «Київ. політех. інститут», 1989–93, співавт.) втілено дуалізм світовідчуття і світорозуміння як осн. чинників культури. Твори у співавт. з М. Приймак (1940–95) виконані у техніці point stone. Для творчості Є. притаманний пошуковий характер, який виявляється у традиц. та неоромант. манерах письма; його мистецтво інтимне й камерне, спрямоване на споглядання. У натюрмортах віднаходить особливу принадність у невибагливості форм квітів, пастел. звучанні барв. Роботи зберігаються в музеях України, РФ, Польщі, Італії, Франції, Бельгії, США.

Фотоілюстрації

Основні твори

панно – «Наука минулого», «Наука сучасності» (обидва – 1965, експерим. школа № 183, Київ), «Історія повітроплавання» (1970, Будинок культури Київ. авіазаводу); малюнки до діяфільмів за мотивами казок братів Грімм «Хоробрий кравчик» і «Хлопчик-мізинчик» (усі – 1975); ювелірні прикраси – «Народні орнаменти» (1992), «Крила кохання» (1993), «Супрематизм» (1994); нефритове яйце «Стародавній Київ» (1995); живопис – «Ракетка» (1964), «Ручний м'яч», «Гайдамака» (обидва – 1966), «Двоє на ескалаторі» (1967), «Зустріч ветеранів (Художник С. Єржиковський та Герой Радянського Союзу І. Зима)» (1968), «Натюрморт із амбарним замком» (1970), «Автопортрет», «Київське подвір'я» (обидва – 1971), «Дніпро біля Осокорків», «Мати» (обидва – 1973), «Робітничий патруль» (1978), «Дружина» (1981), «Зелене світло» (1987), «Настя у випускній сукні» (1988), «Півонії» (1997), «Бузок» (1998), «Н. Лисенко» (2001), «Подружжя Лисенків» (2003), «Яблука» (2004), «Віддзеркалення. Новорічна ніч» (2005), «М. Волощук» (2007).

Рекомендована література

1. Кучерюк Д., Голобородько В. Красиве та корисне // ЛУ. 1971, 26 лют.;
2. Олег Єржиковський: Каталог виставки. [К., 2009]; Мистецькі горизонти Олега Єржиковського. К., 2009.

Бібліографічний опис:

Єржиковський Олег Сергійович / І. М. Блюміна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19972>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).